KOMISIJAS DELEĢĒTĀ REGULA (ES) 2019/758

(2019. gada 31. janvāris),

ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2015/849 attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem minimuma darbībām un papildu pasākumu veidiem, kuri kredītiestādēm un finanšu iestādēm jāveic nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku mazināšanai konkrētās trešās valstīs

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 20. maija Direktīvu (ES) 2015/849 par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK ([1]), un jo īpaši tās 45. panta 7. punktu,

tā kā:

(1) Kredītiestādēm un finanšu iestādēm ir pienākums noteikt, izvērtēt un pārvaldīt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku, ar ko tās saskaras, jo īpaši tad, kad tām ir trešās valstīs uzņēmējdarbību veicošas filiāles vai meitasuzņēmumi, kuros tām pieder lielākā kapitāla daļa, vai kad tās gatavojas uzsākt savu filiāļu vai meitasuzņēmumu uzņēmējdarbību trešās valstīs. Tādēļ Direktīvā (ES) 2015/849 ir noteikti standarti nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku efektīvai izvērtēšanai un pārvaldībai grupas līmenī.

(2) Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanas grupas mēroga politikas un procedūru konsekventa īstenošana ir galvenais elements nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riska stingrai un efektīvai pārvaldībai grupā.

(3) Tomēr ir situācijas, kad grupas filiāles vai meitasuzņēmumi, kuros grupai pieder lielākā kapitāla daļa, atrodas trešā valstī, kuras tiesību akti neļauj īstenot grupas mēroga nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas politiku un procedūras. Tas, piemēram, var būt gadījumā, kad trešās valsts datu aizsardzību vai bankas noslēpumu reglamentējošie tiesību akti ierobežo grupas spēju piekļūt informācijai, apstrādāt to vai apmainīties ar šādu informāciju, kas saistīta ar tās trešās valstīs esošo filiāļu vai meitasuzņēmumu, kuros grupai pieder lielākā kapitāla daļa, klientiem.

(4) Minētajos apstākļos un situācijās, kad ir traucētas kompetento iestāžu iespējas efektīvi pārraudzīt to, kā grupa izpilda Direktīvas (ES) 2015/849 prasības, jo kompetentajām iestādēm nav piekļuves atbilstošajai informācijai, kas atrodas to trešās valstīs esošo filiāļu vai meitasuzņēmumu, kuros grupai pieder lielākā kapitāla daļa, rīcībā, ir nepieciešama papildu politika un procedūras nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku efektīvai pārvaldībai. Šī papildu politika un procedūras var ietvert piekrišanas saņemšanu no klientiem, un šo piekrišanu var izmantot tam, lai pārvarētu konkrētus juridiskos šķēršļus grupas mēroga nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas politikas un procedūru īstenošanai trešās valstīs, kur citas iespējas ir ierobežotas.

(5) Nepieciešamība nodrošināt konsekventu Savienības līmeņa reakciju uz juridiskajiem šķēršļiem grupas mēroga politikas un procedūru īstenošanai pamato to konkrēto minimuma darbību piemērošanu, kuras kredītiestādēm un finanšu iestādēm būtu pienākums veikt minētajās situācijās. Tomēr šādai papildu politikai un procedūrām vajadzētu būt uz risku balstītām.

(6) Kredītiestādēm un finanšu iestādēm vajadzētu spēt parādīt to kompetentajai iestādei, ka to veikto papildu pasākumu apmērs ir atbilstīgs nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskam. Tomēr, ja kompetentā iestāde uzskata, ka kredītiestāžu vai finanšu iestāžu veiktie papildu pasākumi nav pietiekami minētā

([1]) OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.

riska pārvaldībai, kompetentajai iestādei vajadzētu būt iespējai uzdot kredītiestādei vai finanšu iestādei veikt konkrētus pasākumus, lai nodrošinātu to, ka kredītiestāde vai finanšu iestāde pilda savus pienākumus nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku novēršanai.

(7) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1093/2010 ([2]), Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1094/2010 ([3]) un Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1095/2010 ([4]) pilnvaro attiecīgi Eiropas Banku iestādi (EBI), Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi (EAAPI) un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi (EVTI) izdot kopīgas pamatnostādnes, lai nodrošinātu Savienības tiesību aktu kopīgu, vienotu un konsekventu piemērošanu. Pildot šīs regulas prasības, kredītiestādēm un finanšu iestādēm būtu jāņem vērā kopīgās pamatnostādnes, kas izdotas saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/849 17. pantu un 18. panta 4. punktu par vienkāršotas un pastiprinātas klienta uzticamības pārbaudes pasākumiem, un faktori, kurus kredītiestādēm un finanšu iestādēm būtu jāņem vērā, izvērtējot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku saistībā ar konkrētām darījumu attiecībām un gadījuma rakstura darījumiem, un jādara viss iespējamais, lai ievērotu minētās pamatnostādnes.

(8) Šīs regulas noteikumiem nebūtu jāskar piederības dalībvalsts kompetento iestāžu pienākums veikt papildu uzraudzības pasākumus, kā noteikts Direktīvas (ES) 2015/849 45. panta 5. punktā, gadījumos, kad šajā regulā definēto papildu pasākumu piemērošana izrādīsies nepietiekama.

(9) Šīs regulas noteikumiem arī nebūtu jāskar pastiprinātas klienta uzticamības pārbaudes pasākumi, kurus kredītiestādēm un finanšu iestādēm ir pienākums veikt darījumos ar fiziskām personām vai juridiskām personām, kas veic uzņēmējdarbību valstīs, kuras Komisija atzinusi par augsta riska valstīm saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/849 9. pantu.

(10) Būtu jādod pietiekami daudz laika kredītiestādēm un finanšu iestādēm, lai tās pielāgotu savu politiku un procedūras atbilstoši šīs regulas prasībām. Šim nolūkam ir atbilstīgi, ka šīs regulas piemērošana tiek atlikta uz trim mēnešiem no tās spēkā stāšanās dienas.

(11) Šīs regulas pamatā ir regulatīvo tehnisko standartu projekts, ko izstrādājušas un Komisijai iesniegušas Eiropas uzraudzības iestādes (Eiropas Banku iestāde, Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestāde un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde).

(12) Eiropas uzraudzības iestādes ir rīkojušas atklātu sabiedrisko apspriešanu par regulatīvu tehnisko standartu projektu, kas ir šīs regulas pamatā, izvērtējušas potenciālās saistītās izmaksas un ieguvumus un pieprasījušas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 37. pantu izveidotās Banku nozares ieinteresēto personu grupas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets un darbības joma

Šajā regulā ir noteikti papildu pasākumi, tai skaitā minimuma darbības, kuras kredītiestādēm un finanšu iestādēm ir jāveic, lai efektīvi pārvaldītu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku gadījumos, kad trešās valsts tiesību akti neļauj īstenot grupas mēroga politiku un procedūras, kā minēts Direktīvas (ES) 2015/849 45. panta 1. un 3. punktā, to grupā ietilpstošo un trešā valstī uzņēmējdarbību veicošo filiāļu vai to meitasuzņēmumu līmenī, kuros grupai pieder lielākā kapitāla daļa.

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Regula (ES) Nr. 1093/2010, ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.).

([3]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Regula (ES) Nr. 1094/2010, ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/79/EK (OV L 331, 15.12.2010., 48. lpp.).

([4]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Regula (ES) Nr. 1095/2010, ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK (OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.).

2. pants

Vispārīgi pienākumi attiecībā uz katru atsevišķu trešo valsti

Kredītiestādes un finanšu iestādes, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī, izmantojot filiāles vai meitasuzņēmumus, kuros iestādēm pieder lielākā kapitāla daļa, attiecībā uz katru trešo valsti veic vismaz šādas darbības:

a) izvērtē nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku grupai, minēto izvērtējumu reģistrē, to aktualizē un uzglabā, lai varētu ar šo informāciju dalīties ar kompetento iestādi;

b) nodrošina, ka a) apakšpunktā minētais risks tiek pienācīgi atspoguļots grupas mēroga nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas politikā un procedūrās;

c) grupas mērogā saņem augstākās vadības apstiprinājumu a) apakšpunktā minētajam riska izvērtējumam un b) apakšpunktā minētajai grupas mēroga nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas politikai un procedūrām;

d) nodrošina attiecīgo darbinieku trešās valstīs mērķtiecīgu apmācību, lai tie varētu noteikt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riska indikatorus, un nodrošina mācību efektivitāti.

3. pants

Individuāls riska izvērtējums

1. Ja politikas un procedūru īstenošanu, kas nepieciešamas, lai noteiktu un atbilstīgi izvērtētu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku saistībā ar darījumu attiecībām vai gadījuma rakstura darījumiem, aizliedz vai ierobežo trešās valsts tiesību akti, nosakot ierobežojumus piekļuvei attiecīgā klienta un faktisko īpašnieku informācijai vai ierobežojumus attiecībā uz šādas informācijas izmantošanu klienta uzticamības pārbaudes nolūkiem, kredītiestādes vai finanšu iestādes veic vismaz šādas darbības:

a) bez liekas kavēšanās un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā 28 kalendāro dienu laikā pēc trešās valsts noteikšanas sniedz piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei šādu informāciju:

   i) attiecīgās trešās valsts nosaukums;

   ii) kā trešās valsts tiesību aktu īstenošana aizliedz vai ierobežo politikas un procedūru īstenošanu, kas nepieciešamas, lai noteiktu un izvērtētu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku saistībā ar klientu;

b) nodrošina, ka to trešā valstī uzņēmējdarbību veicošās filiāles vai meitasuzņēmumi, kuros iestādēm pieder lielākā kapitāla daļa, nosaka, vai to klientu un attiecīgā gadījumā klientu faktisko īpašnieku piekrišanu var izmantot tam, lai likumīgi pārvarētu a) apakšpunkta ii) punktā minētos ierobežojumus vai aizliegumus;

c) nodrošina, ka to trešā valstī uzņēmējdarbību veicošās filiāles vai meitasuzņēmumi, kuros iestādēm pieder lielākā kapitāla daļa, pieprasa to klientiem un attiecīgā gadījumā klientu faktiskajiem īpašniekiem dot piekrišanu tam, lai pārvarētu a) apakšpunkta ii) punktā minētos ierobežojumus vai aizliegumus, ciktāl tas ir saderīgi ar trešās valsts tiesību aktiem.

2. Ja 1. punkta c) apakšpunktā minētā piekrišana nav iespējama, kredītiestādes un finanšu iestādes – nolūkā pārvaldīt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu – īsteno papildu pasākumus, kā arī to standarta nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas pasākumus.

Minētajos papildu pasākumos ietilpst papildu pasākums, kas noteikts 8. panta c) punktā, un viens vai vairāki pasākumi, kuri noteikti minētā panta a), b), d), e) un f) punktā.

Ja kredītiestāde vai finanšu iestāde, piemērojot 1. un 2. punktā minētos pasākumus, nevar efektīvi pārvaldīt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku, tā:

a) nodrošina, ka filiāle vai meitasuzņēmums, kurā iestādei pieder lielākā kapitāla daļa, pārtrauc darījumu attiecības;

b) nodrošina, ka filiāle vai meitasuzņēmums, kurā iestādei pieder lielākā kapitāla daļa, neveic gadījuma rakstura darījumus;

c) pārtrauc veikt dažas vai visas darbības, ko sniedz to trešā valstī uzņēmējdarbību veicoša filiāle vai meitasuzņēmums, kurā iestādei pieder lielākā kapitāla daļa.

3. Kredītiestādes un finanšu iestādes, pamatojoties uz riska pakāpi, nosaka 2. un 3. punktā minēto papildu pasākumu apmēru, un tām vajadzētu spēt parādīt savai kompetentajai iestādei, ka to veikto papildu pasākumu apmērs ir atbilstīgs nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskam.

4. pants

Klientu datu apmaiņa un apstrāde

1. Ja trešās valsts tiesību akti aizliedz vai ierobežo klientu datu apmaiņu un apstrādi nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas nolūkos grupā, kredītiestādes un finanšu iestādes veic vismaz šādas darbības:

a) bez liekas kavēšanās un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā 28 dienu laikā pēc trešās valsts noteikšanas sniedz piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei šādu informāciju:

   i) attiecīgās trešās valsts nosaukums;

   ii) kā trešās valsts tiesību aktu īstenošana aizliedz vai ierobežo klientu datu apmaiņu un apstrādi nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas nolūkos;

b) nodrošina, ka to trešā valstī uzņēmējdarbību veicošās filiāles vai meitasuzņēmumi, kuros iestādēm pieder lielākā kapitāla daļa, nosaka, vai to klientu un attiecīgā gadījumā klientu faktisko īpašnieku piekrišanu var izmantot tam, lai likumīgi pārvarētu a) apakšpunkta ii) punktā minētos ierobežojumus vai aizliegumus;

c) nodrošina, ka to trešā valstī uzņēmējdarbību veicošās filiāles vai meitasuzņēmumi, kuros iestādēm pieder lielākā kapitāla daļa, pieprasa to klientiem un attiecīgā gadījumā klientu faktiskajiem īpašniekiem dot piekrišanu, lai pārvarētu a) apakšpunkta ii) punktā minētos ierobežojumus vai aizliegumus, ciktāl tas ir saderīgi ar trešās valsts tiesību aktiem.

2. Ja 1. punkta c) apakšpunktā minētā piekrišana nav iespējama, kredītiestādes un finanšu iestādes nolūkā pārvaldīt risku īsteno papildu pasākumus, kā arī to standarta nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas pasākumus. Šajos papildu pasākumos ietilpst papildu pasākums, kas noteikts 8. panta a) punktā, vai papildu pasākums, kurš noteikts minētā panta c) punktā. Ja nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risks ir pietiekams, lai pieprasītu turpmākus papildu pasākumus, kredītiestādes vai finanšu iestādes piemēro vienu vai vairākus pārējos papildu pasākumus, kas noteikti 8. panta a) līdz c) punktā.

3. Ja kredītiestāde vai finanšu iestāde, piemērojot 1. un 2. punktā minētos pasākumus, nevar efektīvi pārvaldīt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku, tā pārtrauc veikt dažas vai visas darbības, ko izpilda to trešā valstī uzņēmējdarbību veicoša filiāle vai meitasuzņēmums, kurā iestādei pieder lielākā kapitāla daļa.

4. Kredītiestādes un finanšu iestādes, pamatojoties uz riska pakāpi, nosaka 2. un 3. punktā minēto papildu pasākumu apmēru, un tām vajadzētu spēt parādīt savai kompetentajai iestādei, ka to veikto papildu pasākumu apmērs ir atbilstīgs nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskam.

5. pants

Informācijas par aizdomīgiem darījumiem izpaušana

1. Ja trešās valsts tiesību akti aizliedz vai ierobežo Direktīvas (ES) 2015/849 33. panta 1. punktā minēto informācijas apmaiņu ar citiem grupas subjektiem, ko īsteno trešā valstī uzņēmējdarbību veicošas filiāles vai meitasuzņēmumi, kuros grupai pieder lielākā kapitāla daļa, kredītiestādes un finanšu iestādes veic vismaz šādas darbības:

a) bez liekas kavēšanās un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā 28 dienu laikā pēc trešās valsts noteikšanas sniedz piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei šādu informāciju:

   i) attiecīgās trešās valsts nosaukums;

   ii) kā trešās valsts tiesību aktu īstenošana aizliedz vai ierobežo Direktīvas (ES) 2015/849 33. panta 1. punktā minēto informācijas satura apmaiņu ar citiem grupas subjektiem vai satura apstrādi, ko noteikusi trešā valstī uzņēmējdarbību veicoša filiāle vai meitasuzņēmums, kurā grupai pieder lielākā kapitāla daļa;

b) pieprasa filiālei vai meitasuzņēmumam, kurā iestādēm pieder lielākā kapitāla daļa, sniegt attiecīgo informāciju kredītiestādes vai finanšu iestādes augstākajai vadībai, lai tā varētu izvērtēt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku saistībā ar šādas filiāles vai meitasuzņēmuma, kurā iestādēm pieder lielākā kapitāla daļa, darbību un tā ietekmi uz grupu, piemēram:

i) noteiktā laikposmā paziņoto aizdomīgo darījumu skaits;

ii) apkopotie statistikas dati, kas sniedz pārskatu par apstākļiem, kuri radīja aizdomas.

2. Kredītiestādes un finanšu iestādes nolūkā pārvaldīt risku īsteno papildu pasākumus, kā arī to standarta nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas pasākumus un 1. punktā minētos pasākumus.

Minētajos papildu pasākumos ietilpst viens vai vairāki pasākumi, kas noteikti 8. panta a) līdz c) un g) līdz i) punktā.

3. Ja kredītiestādes un finanšu iestādes, piemērojot 1. un 2. punktā minētos pasākumus, nevar efektīvi pārvaldīt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku, tās pārtrauc veikt dažas vai visas darbības, ko izpilda to trešā valstī uzņēmējdarbību veicoša filiāle vai meitasuzņēmums, kurā iestādēm pieder lielākā kapitāla daļa.

4. Kredītiestādes un finanšu iestādes, pamatojoties uz riska pakāpi, nosaka 2. un 3. punktā minēto papildu pasākumu apmēru, un tām vajadzētu spēt parādīt savai kompetentajai iestādei, ka to veikto papildu pasākumu apmērs ir atbilstīgs nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskam.

6. pants

Klientu datu nodošana dalībvalstīm

Ja trešās valsts tiesību akti aizliedz vai ierobežo datu saistībā ar trešā valstī uzņēmējdarbību veicošas filiāles vai meitasuzņēmuma, kurā iestādēm pieder lielākā kapitāla daļa, klientu, nosūtīšanu uz dalībvalsti nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas pārraudzības nolūkos, kredītiestādes un finanšu iestādes veic vismaz šādas darbības:

a) bez liekas kavēšanās un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā 28 kalendāro dienu laikā pēc trešās valsts noteikšanas sniedz piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei šādu informāciju:

i) attiecīgās trešās valsts nosaukums;

ii) kā trešās valsts tiesību aktu īstenošana aizliedz vai ierobežo klientu datu apmaiņu un apstrādi nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas pārraudzības nolūkos;

b) veic pastiprinātus pārskatus, tai skaitā – kur tas ir samērīgi ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku saistībā ar trešā valstī uzņēmējdarbību veicošas filiāles vai meitasuzņēmuma, kurā iestādēm pieder lielākā kapitāla daļa, darbību –, veic pārbaudes uz vietas vai neatkarīgas revīzijas, lai pārliecinātos par to, ka filiāle vai meitasuzņēmums, kurā iestādēm pieder lielākā kapitāla daļa, efektīvi īsteno grupas mēroga politiku un procedūras un atbilstīgi nosaka, izvērtē un pārvalda nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus;

c) pēc piederības dalībvalsts kompetentās iestādes pieprasījuma sniedz b) apakšpunktā minēto pārskatu konstatējumus;

d) pieprasa trešā valstī uzņēmējdarbību veicošajai filiālei vai meitasuzņēmumam, kurā iestādēm pieder lielākā kapitāla daļa, regulāri sniegt attiecīgo informāciju kredītiestādes vai finanšu iestādes augstākajai vadībai, norādot vismaz šādu informāciju:

i) augsta riska klientu skaits un apkopotie statistikas dati, kas sniedz pārskatu par iemesliem, kādēļ klienti ir klasificēti kā augsta riska klienti, piemēram, politiski ietekmējamas personas statusa dēļ;

ii) atklāto un paziņoto aizdomīgo darījumu skaits un apkopotie statistikas dati, kas sniedz pārskatu par apstākļiem, kuri radīja aizdomas;

e) pēc piederības dalībvalsts kompetentās iestādes pieprasījuma sniedz d) apakšpunktā minēto informāciju.

7. pants

Informācijas uzglabāšana

1. Ja trešās valsts tiesību akti aizliedz vai ierobežo tādu informācijas uzglabāšanas pasākumu piemērošanu, kas ir līdzvērtīgi Direktīvas (ES) 2015/849 V nodaļā noteiktajiem pasākumiem, kredītiestādes un finanšu iestādes veic vismaz šādas darbības:

a) bez liekas kavēšanās un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā 28 dienu laikā pēc trešās valsts noteikšanas sniedz piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei šādu informāciju:

   i) attiecīgās trešās valsts nosaukums;

   ii) kā trešās valsts tiesību aktu īstenošana aizliedz vai ierobežo tādu informācijas uzglabāšanas pasākumu piemērošanu, kas ir līdzvērtīgi Direktīvā (ES) 2015/849 noteiktajiem pasākumiem;

b) nosaka, vai klientu un attiecīgā gadījumā klientu faktisko īpašnieku piekrišanu var izmantot tam, lai likumīgi pārvarētu a) apakšpunkta ii) punktā minētos ierobežojumus vai aizliegumus;

c) nodrošina, ka to trešā valstī uzņēmējdarbību veicošās filiāles vai meitasuzņēmumi, kuros iestādēm pieder lielākā kapitāla daļa, pieprasa to klientiem un attiecīgā gadījumā klientu faktiskajiem īpašniekiem dot piekrišanu, lai pārvarētu a) apakšpunkta ii) punktā minētos ierobežojumus vai aizliegumus, ciktāl tas ir saderīgi ar trešās valsts tiesību aktiem.

2. Ja 1. punkta c) apakšpunktā minētā piekrišana nav iespējama, kredītiestādes un finanšu iestādes nolūkā pārvaldīt risku īsteno papildu pasākumus, kā arī to standarta nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas pasākumus un 1. punktā minētos pasākumus. Šajos papildu pasākumos ietilpst viens vai vairāki pasākumi, kas noteikti 8. panta a) līdz c) un j) punktā.

3. Kredītiestādes un finanšu iestādes, pamatojoties uz riska pakāpi, nosaka 2. punktā minēto papildu pasākumu apmēru, un tām vajadzētu spēt parādīt savai kompetentajai iestādei, ka to veikto papildu pasākumu apmērs ir atbilstīgs nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskam.

8. pants

Papildu pasākumi

Kredītiestādes un finanšu iestādes veic šādus papildu pasākumus saskaņā ar attiecīgi 3. panta 2. punktu, 4. panta 2. punktu, 5. panta 2. punktu un 7. panta 2. punktu:

a) nodrošina, ka to trešā valstī uzņēmējdarbību veicošās filiāles vai meitasuzņēmumi, kuros iestādēm pieder lielākā kapitāla daļa, ierobežo to finanšu produktu un pakalpojumu saturu un veidu, ko filiāles vai meitasuzņēmumi, kuros iestādēm pieder lielākā kapitāla daļa, sniedz trešā valstī, ar tādiem produktiem un pakalpojumiem, kam ir zems nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risks un neliela ietekme uz grupas pakļautību riskam;

b) nodrošina, ka citi tās pašas grupas subjekti nepaļaujas uz klienta uzticamības pārbaudes pasākumiem, ko veikusi kāda trešā valstī uzņēmējdarbību veicoša filiāle vai meitasuzņēmums, kurā iestādēm pieder lielākā kapitāla daļa, bet veic klienta uzticamības pārbaudi jebkuram trešā valstī uzņēmējdarbību veicošas filiāles vai meitasuzņēmuma, kurā iestādēm pieder lielākā kapitāla daļa, klientam, kas vēlas saņemt produktus vai pakalpojumus no šiem citiem grupas subjektiem, pat ja ir izpildīti Direktīvas (ES) 2015/849 28. panta nosacījumi;

c) veic pastiprinātus pārskatus, tai skaitā – kur tas ir samērīgi ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku saistībā ar trešā valstī uzņēmējdarbību veicošas filiāles vai meitasuzņēmuma, kurā iestādēm pieder lielākā kapitāla daļa, darbību –, veic pārbaudes uz vietas vai neatkarīgas revīzijas, lai pārliecinātos par to, ka filiāle vai meitasuzņēmums, kurā iestādēm pieder lielākā kapitāla daļa, efektīvi nosaka, izvērtē un pārvalda nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus;

d) nodrošina, ka to trešā valstī uzņēmējdarbību veicošās filiāles vai meitasuzņēmumi, kuros iestādēm pieder lielākā kapitāla daļa, lūdz kredītiestādes vai finanšu iestādes augstākās vadības apstiprinājumu augstāka riska darījumu attiecību izveidei un uzturēšanai vai augstāka riska gadījuma rakstura darījumu veikšanai;

e) nodrošina, ka to trešā valstī uzņēmējdarbību veicošās filiāles vai meitasuzņēmumi, kuros iestādēm pieder lielākā kapitāla daļa, nosaka līdzekļu, kas izmantojami darījumu attiecībās vai gadījuma rakstura darījumos, izcelsmi un attiecīgā gadījumā galamērķi;

f) nodrošina, ka to trešā valstī uzņēmējdarbību veicošās filiāles vai meitasuzņēmumi, kuros iestādēm pieder lielākā kapitāla daļa, veic darījumu attiecību pastiprinātu pastāvīgo pārraudzību, tai skaitā darījumu pastiprinātu pārraudzību, līdz filiāles vai meitasuzņēmumi, kuros iestādēm pieder lielākā kapitāla daļa, ir guvušas pienācīgu pārliecību par to, kā tās izprot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku saistībā ar darījumu attiecībām;

g) nodrošina, ka to trešā valstī uzņēmējdarbību veicošās filiāles vai meitasuzņēmumi, kuros iestādēm pieder lielākā kapitāla daļa, apmainās ar kredītiestādēm vai finanšu iestādēm ar ziņojumu par aizdomīgiem darījumiem pamatā esošo informāciju, kas darīja zināmu, radīja aizdomas vai pamatotus iemeslus aizdomām par to, ka ir bijuši centieni īstenot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu vai tā ir notikusi, piemēram, fakti, darījumi, apstākļi un dokumenti, ar kuriem pamatotas aizdomas, ieskaitot personas datus tiktāl, ciktāl tas ir iespējams saskaņā ar trešās valsts tiesību aktiem;

h) veic trešā valstī uzņēmējdarbību veicošās filiāles vai meitasuzņēmuma, kuros iestādēm pieder lielākā kapitāla daļa, jebkura klienta un attiecīga gadījumā faktiskā īpašnieka pastiprinātu pastāvīgo pārraudzību, ja ir zināms, ka citi tās pašas grupas subjekti par šo klientu ir snieguši ziņojumu par aizdomīgu darījumu;

i) nodrošina, ka to trešā valstī uzņēmējdarbību veicošajām filiālēm vai meitasuzņēmumiem, kuros iestādēm pieder lielākā kapitāla daļa, ir efektīvas sistēmas un kontroles aizdomīgu darījumu atklāšanai un paziņošanai;

j) nodrošina, ka to trešā valstī uzņēmējdarbību veicošās filiāles vai meitasuzņēmumi, kuros iestādēm pieder lielākā kapitāla daļa, informāciju par riska profilu un uzticamības pārbaudi saistībā ar trešā valstī uzņēmējdarbību veicošas filiāles vai meitasuzņēmuma, kurā iestādēm pieder lielākā kapitāla daļa, klientu aktualizē un glabā droši, ciktāl tas likumīgi iespējams un jebkurā gadījumā vismaz darījumu attiecību pastāvēšanas laikā.

9. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2019. gada 3. septembra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2019. gada 31. janvārī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
Jean-Claude JUNCKER